5 Απριλίου 2019

Ελλάδα: Αναδοχή και υιοθεσία χωρίς καθυστερήσεις

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή

«Για πρώτη φορά στην Ελλάδα θα γνωρίζει το κράτος, πόσα παιδιά υπάρχουν σε όλη τη χώρα για αναδοχή και υιοθεσία. Η καταγραφή των παιδιών και η αποΐδρυματοποίηση αποτελεί κύριο μέλημά μας, όλα τα παιδιά να βρουν μια ζεστή αγκαλιά», αναφέρει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ η υπουργός Εργασίας Θεανώ Φωτίου, με την ευκαιρία της έναρξης της εφαρμογής του νέου νόμου για την αναδοχή και την υιοθεσία.

Σήμερα, μάλιστα, αναμένεται να ξεκινήσει η εκπαίδευση της πρώτης ομάδας, 120 ατόμων, τα οποία θα χειριστούν τις αιτήσεις των υποψηφίων γονιών. Μετά από ένα μήνα θα εκπαιδευτούν οι χειριστές των φακέλων των ανηλίκων σε δημόσια και ιδιωτικά ιδρύματα, δήλωσε η κ. Φωτίου.

Οι κρατικές υπηρεσίες, δέχονται ετησίως πάνω από 300 αιτήσεις για υιοθεσία, αλλά, σύμφωνα με τη Σοφία Κωνσταντέλλια, πρόεδρο του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφέρειας Αττικής, οι κρατικές υιοθεσίες δεν ξεπερνούν τις 75 το χρόνο. Την ίδια στιγμή, περίπου 2.500 παιδιά φιλοξενούνται σε ιδρύματα σε όλη την Ελλάδα.

Το 2017 προχώρησαν συνολικά 360 υιοθεσίες στην Ελλάδα, στη συντριπτική τους πλειοψηφία με ιδιωτικές συμβάσεις, ενώ οι 60 έγιναν μέσω του κρατικού φορέα, του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας Αττικής, και λίγες αποτελούν υιοθεσίες από

άλλες χώρες (διακρατικές). Οι αναδοχές ήταν 225, εκ των οποίων οι 35 νέες μέσα στο έτος, οι υπόλοιπες συνεχίζονται από τα προηγούμενα χρόνια.

Μέχρι τώρα, ο χρόνος αναμονής για τους υποψήφιους γονείς μπορεί να έφτανε τα έξι χρόνια, γεγονός που, είτε αποθάρρυνε πολλά ζευγάρια, είτε κατέφευγαν σε παράνομες μεθόδους απόκτησης ενός παιδιού.

Στο εξής, με το νέο νόμο για την αναδοχή και την υιοθεσία, θα απαιτούνται οκτώ ως δώδεκα μήνες για την ολοκλήρωση της διαδικασίας, σύμφωνα με την κ. Φωτίου.

Οι υποψήφιοι γονείς ως τώρα υπέβαλαν το αίτημα, κατά κύριο λόγο στην Αθήνα, ανεξάρτητα με τον τόπο διαμονής τους, αναφέρει η κ. Κωνσταντέλλια. Με το νέο νόμο αρμόδια θα είναι όλα τα Κέντρα Κοινωνικής Πρόνοιας και όλες οι Περιφέρειες, δηλαδή οι γονείς θα μπορεί να κάνουν την αίτηση στην Καλαμάτα, στην Καβάλα ή σε όποια πόλη είναι κοντά ο τόπος διαμονής τους.

Ένας από τους κύριους λόγους για τις χρονοβόρες αναμονές, εξηγεί η κ. Φωτίου στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, ήταν η έλλειψη κοινωνικών λειτουργών, οι οποίοι πολλές φορές, είτε δεν επαρκούσαν, λόγω του μεγάλου αριθμού αιτήσεων, είτε δεν υπήρχαν σε αρκετές πόλεις. Τώρα αυτό θα αντιμετωπιστεί, καθότι, για παράδειγμα, κάνει κάποιος αίτηση από την Ξάνθη, και αν δεν υπάρχει εκεί κοινωνικός λειτουργός για να έρθει σε επαφή με τους γονείς, ο Σύλλογος Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδας (ΣΚΛΕ) θα ορίζει έναν και η διαδικασία θα προχωράει. Επίσης, με το εθνικό μητρώο θα αναζητούνται παιδιά σε όλη την Ελλάδα, ενώ θα αφορά και αυτά, που μέχρι τώρα ήταν σε ιδιωτικά ιδρύματα.

Μια σημαντική παράμετρος του νέου νόμου αφορά τα παιδιά, τα οποία διαμένουν σε ιδιωτικά ιδρύματα, ώστε να φύγουν από τα ιδρύματα και να βρουν μια οικογένεια. Εφόσον οι υποψήφιοι γονείς κριθούν κατάλληλοι, το ίδρυμα δεν μπορεί να κρατήσει πια τα παιδιά, πρέπει να τα δώσει. Μέχρι τώρα ήταν στη διοικητική τους ευχέρεια αν θα δεχόντουσαν ή όχι. Άλλα ιδρύματα ήταν συνεργάσιμα σε αυτή την κατεύθυνση, όπως τα Χωριά SOS, άλλα όχι.

Το μεγάλο στοίχημα: τα μεγαλύτερα παιδιά ή τα παιδιά με αναπηρία

Στην Ελλάδα η υιοθεσία σχετίζεται ακόμα με την αντίληψη του ενήλικα «δεν έχω παιδί, θέλω παιδί με αυτές τις προδιαγραφές και οφείλεις ως πολιτεία να μου το βρεις», περιγράφει η κ. Κωνσταντέλλια στο ΑΠΕ-ΜΠΕ «και αυτή η νοοτροπία πρέπει να αλλάξει».

Στην υπόλοιπη Ευρώπη, στο επίκεντρο βρίσκεται το παιδί, οι ενδιαφερόμενοι γονείς δεν το βλέπουν σα δικαίωμα, αλλά σαν ευκαιρία. Στην Αμερική λειτουργούν

πρακτορεία, όπου κανείς πληρώνει για να βρει παιδί. Στην Ελλάδα, ευτυχώς, δεν έχει μπει ο παράγοντας χρήμα, συμπληρώνει η κ. Κωνσταντέλλια.

Στην αρχή οι συντριπτική πλειοψηφία των γονέων έρχονται με συγκεκριμένες προσδοκίες, το στερεότυπο παιδιού βρέφος-υγιές. «Αν αυτό είναι η μόνη σας επιθυμία, δεν μπορούμε να συνεργαστούμε», απαντά η κ. Κωνσταντέλλια.

Τα παιδιά που είναι διαθέσιμα, με τα παραπάνω χαρακτηριστικά είναι λίγα, γιατί οι γονείς κρατούν πλέον τα παιδιά και τα μεγαλώνουν, εκτός ακραίων καταστάσεων ή αν το δικαστήριο διαπιστώσει εκμετάλλευση, κακοποίηση κλπ. Επίσης, έχουν μειωθεί οι ανεπιθύμητες γέννες, πιθανόν, να έχει συμβάλει και ο μεγαλύτερος έλεγχος της ερωτικής πράξης από ότι τις προηγούμενες δεκαετίες. Υπάρχουν, όμως μεγαλύτερα παιδιά και παιδιά με αναπηρίες, τα οποία χρειάζονται και αυτά μια οικογένεια. Όσοι τελικά θα εμπλακούν στη διαδικασία θα προτιμήσουν κάποιο από αυτά, αναφέρει η κ. Κωνσταντέλλια.

Πηγή: **bebemou.com**